

end det, som her foreligger. Dermed vil en Driftsherre være bunden til Forretningen; der ved staae vi ikke med den Frygt for Die, inden ganske kort Tid at have en Jernbane breven ved Statens Embedsmænd og for Statens Regning; der ved staae vi ikke ligeoverfor den yderste ubehagelige Omstændighed, at skulle med nye Opoffelser maaskee tilkjøbe os Veien til væstlige Udslibningspunkter i det sydlige Slesvig, Veien igjennem selve Slesvig; der ved komme vi ikke til at være udsatte for at have Slesvig og Jylland skilte fra hinanden ved forskjellige Jernbaneeiere. Det er vigtigt for os ved denne Afgjørelse at lægge fast Haand paa den, som i dette Dieblift eier Joden for disse Baner i det sydlige Slesvig. Det er den Feil, vi have begaaet ved Jernbanen, at vi have faaet en Baner, som faa at siges mere søndre, end samlede os; det er den Feil, vi have begaaet under den hele Jernbaneforhandling, at vi ikke noksom have sagt: Kom os ind med rimelige Tilbud om, hvad I ville gjøre i Slesvig, saa møde vi paa Grændsen og bane Veien under gunstige Betingelser. Denne Feil fordooble og forøge vi og bringe den til en endelig Afgjørelse, som den ikke hidtil har haft, ifald vi gaae ind paa Forslaget, som det foreligger, med en saa uheldig eller ingen Forbindelse mellem Driften og Bygningen.

Her er lydt frem gennem denne Forhandling et Udtryk, som vi ere gammelsvante til. Det er de militære Hensyn. Det er nu af den Slags Ting, som ere meget vanskelige at forhandle om; men jeg vil imidlertid kun sige mod det, man har sagt til Forsvar derfor, at saafremt der er og bør være militære Hensyn i det hele Jernbanevæsen, hold saa Jernbanerne i Midten af Jylland, saa dem saa derhen, hvor I have den største og bredeste Dei aaben i Provinsen selv, naar I have naaet Lillebælt, og det naaes ved Snoghøj, og have sat Derne i Forbindelse med Halvøen, behøvs saa Halvøen saaledes, at I saa hurtigt som muligt kunne være i de Egne, hvor der kan føres en Krig i Jylland, hvilket er i samenes midterste Egne og dernæst bag Limfjorden. Jeg nævner kun dette her, fordi, siden de militære Hensyn ride paa os og paa vort Omfætningsvæsen i Jyl-

land, og have gjort det en Række af Aar, som en Mære, maaske vi ogsaa vise, at de ikke have den trykkende Betydning eller burde ikke trykke under de Betingelser.

Jeg har været nødt til at stille et Underændringsforslag til et af Hovedforslagene, nemlig til Forslaget Nr. 18. Det var mig nemlig om at gjøre ikke at forstærke Beretningens Indgivelse, og vi vare enige om i Udvalget, at den sidste Deel i Forslaget under Nr. 18 ikke passede til den hele Opstilling i Boven; jeg foretrak derfor hellere at lade Betænkningen gaae ind med den Mangel, der var i Forslaget, og rette den gennem et Underændringsforslag. Den ærede Ordfører vil vide, at det er paa den Maade, at Underændringsforslaget er blevet nødvendigt. Forslaget under Nr. 18 vil man see gaae ind paa at ordne Driften paa en anden Maade. Jeg gaaer ind fra den Forudsætning, at det ikke lykkes den ærede Minister at afslutte en Contract i Henhold til Forslaget under Nr. 14 b, at han troer sig bunden eller fastholdt ved Udskættets § 3, vort Forslag under Nr. 14 a; jeg siger da, at han ikke kan paa samme Maade være bunden — det har han selv erklæret — ved Afslutningen af Driftscontracten; den maa han kunne slutte omtrent i Overensstemmelse med, hvad der forrige Aar i saa Henseende var foreslaaet. Jeg har optaget hans egne Talstørrelser, at der skal betales til Kongerigets Finantser mindst $\frac{1}{4}$ af hele Bruttoindtægten ved samtlige Baner, og efter en stigende Scala, naar Bruttoindtægten overstiger 20,000 Rd. aarlig pr. Mil. Disse 20,000 Rd. findes i den ærede Ministers tidligere Foredrag, den ene Tjerdedeel ligeledes, og Scalaen har jeg ladet aldeles fri; den kan fastsættes senere ved Forpagtningscontracten. Ligeoverfor det staaer Ministeren ikke i nogen Forlegenhed; det er forudsat, at det kan sættes ind i Contracten istedetfor det, der nu staaer. Det fastsatte Måemaal af mindst 25, høist 75 Aar er naturligvis kun et Forslag; skulde Ministeren ønske et andet Måemaal, eller ønsker han blot sat et Minimum, og at Maximum lades aldeles ubestemt, skal det naturligvis være mig en Fornøjelse at tiltræde, hvad der i saa Henseende bliver foreslaaet. Det er altsaa et Forslag